

Opis výzvy nespokojných členov strany SMER-SD.

Predsedom opozičných politických strán,

September 2014

Rastúce vnútorné napätie v strane SMER-SD, utlmoveané vnútorné rozbroje a pochybné ambície niektorých členov najvyššieho vedenia strany, schladené neúspechom Róberta Fica v prezidentských voľbách, dostávajú stranu do čoraz zložitejšej situácie.

Nespokojnosť obyvateľstva s nedostatočnými riešeniami sociálnych problémov v časoch ekonomickej rastu a neprimerané zatážovanie podnikateľov, zvyšujúce nezamestnanosť v čase hospodárkej krízy, vytvárajú podmienky pre nekontrolovaný rast extrémizmu. Nezáujem vedenia SMER-SD šetriť výdavky v štátnej správe počas svojich vlád a bezohľadné presadzovanie osobných cieľov dokazuje, že občan nepatrí na 1. miesto záujmu vedenia našej strany. Populistické krátkodobé riešenia problémov obyvateľstva, mohutne podporované médiami, slúžia len na maskovanie neschopnosti súčasnej vlády, ktorá nemá žiadne efektívne dlhodobé riešenia pre občanov.

Naopak prioritu číslo 1 najvyššieho vedenia strany sa stalo získanie neobmedzenej moci a ovládnutie kontrolných, represívnych a súdnych zložiek štátu svojimi ľuďmi, aby si zabezpečili vplyv a beztrestnosť aj po strate politického vplyvu.

Celá spoločnosť sleduje mimoriadnu snahu súčasného vedenia SMER-SD ovládnuť súdnu moc, generálnu prokuratúru, pôvodne aj prezidentský úrad a ďalšie doležité zložky štátu svojimi ľuďmi.

Vo vnútri SMER-SD vládne nátlaková disciplína, vyžadujúca bez odporu vykonávať príkazy vedenia strany, ak sa člen nechce dostať do existenčných problémov. Princíp zastrašovania pod hrozobou straty zamestnania sa postupne zavádzajú aj v celej štátnej správe.

Bratislavský pracovný snem SMER-SD ani len nenaznačil po prehratých voľbách žiadnu sebareflexiu tých, ktorí uprednostňujú vlastné záujmy pred stranou. Naopak pracovný snem potvrdil významné posilnenie pozície tých, čo stranu svojim nezákonným konaním poškodzujú. Nesúhlasíme s prospechárskym spôsobom riadenia štátu, aj na podporu ktorého sú zneužívané aj jeho represívne a súdne zložky.

Svoj nesúhlas chceme vyjadriť poukázaním na časť pochybných praktík uplatňovaných počas dvoch vlád Róberta Fica a ponúknutím opozičným parlamentným stranám riešenie, ako tento stav zmeniť.

Klúčovou oblastou zabezpečujúcou fungovanie štátu je výber daní a ciel. Len v oblasti daňovej sú od roku 2006 systematicky uplatňované nezákonné praktiky, hrubím zneužívaním moci verejného činiteľa. Všetko je uskutočňované s požehnaním najvyššieho vedenia strany SMER-SD za účelom napĺňania ich osobných záujmov, ďalej na diskrimináciu podnikateľov, ktorí sa odvážili vymáhať si škody spôsobené štátom a na poškodzovanie alebo likvidáciu nepohodlných firiem.

Do dôkladného uplatňovania diskriminačných alebo likvidačných postupov voči nepohodlným podnikateľom sú zapájané aj represívne zložky štátu a spriaznená časť súdnej moci. Pokúsime sa túto nezákonnú činnosť pre lepšie pochopenie konkrétnejšie priblížiť.

Počas prvej vlády Róberta Fica bol generálnym riaditeľom Daňového riaditeľstva Banská Bystrica Igor Šulaj, ktorý zaviedol systém celoplošného „vypalovania“ podnikateľských subjektov na území Slovenska. Za týmto účelom zriadil v Banskej Bystrici ďalší Daňový úrad na kontrolu veľkých daňových subjektov, pomocou ktorého poškodzoval alebo likvidoval vopred na to určené súkromné firmy. Tento Daňový úrad musela nasledujúca pravicová vláda, pre jeho protizákonné zriadenie, po nástupe k moci zrušiť.

Usmerňovanie týchto pochybných činností Igora Šulaja podliehalo europoslancovi Vladimírovi Maňkovi a jeho priateľovi Miroslavovi Výbohovi.

Miroslav Výboh je pravou rukou Róberta Fica na zabezpečovanie prísnu osobných finančných prostriedkov aj pre premiéra, cez uskutočnenie spoločných pochybných aktivít. Je akýmsi osobným pokladníkom Róberta Fica, zabezpečujúci finančné istoty premiéra aj po jeho odchode z politiky. Z tohto dôležitého dôvodu má Miroslav Výboh otvorené dvere do všetkých sfér riadenia štátu, hlavne ministerstiev financií, zahraničia, obrany, vnútra a dopravy. Beda ministru, ktorý by nebol voči Miroslavovi Výbohovi ústretový. Dostal by sa do priameho konfliktu s premiérom. Okrem toho Róbert Fico nadstandardne podporuje spoločné sprotredkovateľské aktivity Miroslava Výboha aj v okolitých krajinách a v Rusku.

Nikto určite nepochybuje o tom, že „politické podnikanie“ je najvýnosnejšie na svete, teda aj na Slovensku. Podnikateľ ho však može realizovať iba v spolupráci s korumpovanými politikmi. Politický vplyv niektorých finančných skupín potvrdzuje napríklad skutočnosť, že cesta spolupráce v obchode so zbrojnými technológiami s Izraelom pripravila pre Miroslava Výboha naša tajná služba.

Dnes rezonuje médiami vyše 58 miliónová úľava na daniach pre jednu z najbohatších slovenských firiem Duslo Šaľa, aby sa udržala zamestnanosť 800 ľudom a nová výroba nebola presunutá do Nemecka alebo Česka lebo na Slovensku je plyn najdrahší. Málokto okrem informovaných si uvedomuje, že sa jedná o predohru „megaobchodu“ súvisiaceho s tunelovaním slovenského a českého štátneho rozpočtu.

Duslo ako najväčší odberateľ plynu na Slovensku, má najnižšiu cenu plynu u nás. Výroba čpavku novou technológiou z ekologického hľadiska, ale aj z pohľadu potreby čpavku pre ďalšiu výrobu v Dusle, by aj bez daňovej úľavy bola najefektívnejšia iba v Šali. Výroba čpavku v Nemecku, kde je vysoká cena práce a takmer nepriehodné ekologicke prekážky je nezmyselný argument. V Česku si majiteľ Dusla Andrej Babiš, súčasný minister financií, predsa pre žiadnu vlastnú fabriku českú daňovú úľavu žiadať nemôže, ak nechce seba a svoju stranu politicky zlikvidovať. Ale ako český minister financií a predseda jednej z koaličných strán bude doležitým jazýčkom na vŕahach pri podpore „nákupov českej vlády“, kde bude sprostredkovateľom Miroslav Výboh alebo jeho človek, aby bolo možné sa revanšovať za poskytnutú pomoc. Súčasťou dohodnutej predohry bola „na kohosi príkaz“ aj služba slovenského NBÚ Andrejovi Babišovi pri očistení jeho minulosti pred českou politickou scénou. Uskutočnenie takýchto tunelov „vlastnou hlavou“ má svoju pointu hlavne v tom, že daňové úľavy pre Duslo Šaľa budú poskytovať najma budúce slovenské vlády. Takéto a podobné boli dôvody aj predchádzajúcich súkromných stretnutí Fica a Topolánka vo Valticiach na Morave, za účasti svojich priateľov – lobistov.

Mimoriadna výnosnosť takýchto spoločných obchodov „vlastnou hlavou“ priniesla Róbertovi Ficovi a Miroslavovi Výbohovi na naše pomery obrovský spoločný majetok, ktorý len v zahraničných nehnuteľnostiach a na zahraničných účtoch dosahuje dnes vyše 800 miliónov Eur. Zlomok ich ďalšieho majetku, ktorý sa nachádza na Slovensku, sa sem-tam objaví v slovenských periodikách.

Spoločný majetok spravuje Miroslav Výboh, aby premiér zostal čistý pred národom a spoluťraníkmi. Kto vie koľko daní z týchto „vlastnou hlavou“ zarobených peňazí prišlo do štátneho rozpočtu. Neuplynne veľa času a finančná skupina „Fico-Výboh“ sa stane na Slovensku jednou z najbohatších, hlavne čo do „osobne“ uliateho majetku.

Pod dohľadom menovaných, dohliadal Igor Šulaj aj na celoplošnú nedoknutelnosť „chránených firiem“, nesúcich vo svojom názve prídavok „consulting“, aby im žiadny Daňový úrad na Slovensku nesposobil nijaký problém. Tieto tabuizované „konzultačné firmy“ vyberali provízie od súkromných firiem, ktoré získali štátne zákazky. Takto menovaní páni s Igorom Šulajom položili základy „daňovej mafie“, pre potreby ktorej sú zneužívaní daňoví kontrolóri, aby bol dosahovaný nezákonný cieľ, na ktorý bola vytvorená.

Dôležitou úlohou Igora Šulaja bolo decimovať nepohodlné súkromné firmy určené na (ne)zákonosť vydaných rozhodnutí. Medzi takéto firmy aj dnes patria podnikatelia súdiaci sa so štátom o škody, ktoré im spôsobili štátni úradníci nekompetentnými rozhodnutiami alebo politikom nevyhovujúce firmy.

Ďalšími systematicky poškodzovanými alebo likvidovanými firmami sú tie, ktorých významné poškodenie či likvidáciu si objednal politicky spriaznený dodávateľ. Takýto záujem vzniká za účelom ovládnutia poškodzovanej firmy cez nákup lacných podielov alebo za účelom odstránenia konkurencie.

Poškodzovanie nepohodlných firiem sa uskutočňuje bez ohľadu na likvidáciu zamestnanosti v nich, pretože záujmy tých, ktorí tieto procesy ovládajú, sú aj v časoch krízy oveľa dôležitejšie. Dohľad nad dôsledným plnením takýchto objednávok Miroslava Výboha a jemu podobných „Výbohovcov“ dnes osobne zabezpečuje doterajší štátny tajomník ministerstva financií a nový minister školstva Peter Pellegrini, čerstvý podpredseda strany SMER-SD. Najdôležitejšou úlohou nového ministra školstva Petra Pellegriniho teraz bude nasmerovanie v súčasnosti rôznymi smermi odtekajúcich peňazí z ministerstva školstva, tým „správnym“ smerom.

Druhou dôležitou úlohou Petra Pellegriniho bude posunúť hranicu „dlhovej brzdy“ zadlženia štátu, na vyššie percento cestou návrhu ústavného zákona v parlamente.

Na tento účel má „zneužiť“ potrebu zvýšenia miezd učiteľom. Je to nezanedbateľná voličská základňa ku ktorej treba pripočítať aj veľkú časť sympatizujúcich rodičov. Ak sa posunutie hranice dlhovej brzdy stretne s odporom pravicových strán v parlamente, bude možné zablokovať zvyšovanie platov učiteľom a zvaliť to na neochotu pravice.

Naviac bude možné „túto kartu“ vytiahnuť pred voľbami a získať tak k voličskej základni dôchodcov, ďalšiu skupinu voličov z radov učiteľov a rodičov žiakov.

Nikto sa pred voľbami už nebude zaoberať tým, že keby minister školstva Pellegrini namiesto presmerovania toku odchádzajúcich peňazí z ministerstva tento odtok zastavil a začal dôrazne šetriť, bolo by dostať peňazí aj na sľúbené zvyšovanie platov učiteľom. A čo sa týka dlhovej brzdy, tá priamo súvisí so súčasným zvýšením ratingu Slovenska od STANDARD AND POOR'S, ktorý je podmienený nezvyšovaním zadlžovania Slovenska.

Igor Šulaj zneužíval svoje postavenie aj na vlastné pochybné aktivity. Zneužívaním svojej politickej pozície pomáhal získavať svojmu priateľovi a partnerovi Ivanovi Kiňovi lukratívne zákazky na audit účtovníctiev vo významných štátnych podnikoch.

Podobným spôsobom garantoval „zaujímavým“ súkromným firmám daňovú nedotknuteľnosť, ak sa dohodnú s firmami iného partnera Ivana Kiňa na výkone auditu ich účtovníctva, čo pretrváva aj v súčasnosti.

Ktovia aké odpočty DPH si tieto súkromné firmy pod „Šulajovou a Kiňovou daňovou ochranou“ aj dnes uplatňujú. Tieto ochranné aktivity pomohli Ivanovi Kiňovi stať sa jednou z najväčších audítorských firiem na Slovensku, aj na úkor renomovaných zahraničných audítorských firiem.

Bolo verejným tajomstvom na Daňovom riaditeľstve Banská Bystrica, že neskôr trestne stíhaný riaditeľ Daňového úradu z Košíc Prokopič, nosil každý mesiac Igorovi Šulajovi plné

igelitky peňazí v hotovosti. Prokopičovo trestné stíhanie je príkladom „kanibalizmu“ uplatňovaného voči členom daňovej mafie a jej pomáhačom, ak sa stratí ich ochota slúžiť alebo prestane fungovať strach o vlastnú existenciu.

Aj v tomto volebnom období významne ovplyvňuje pochybné aktivity v daňovej oblasti bývalý minister financií a súčasný minister dopravy Ján Počiatek, d'alší priateľ Miroslava Výboha. Je to veľmi dôležité priateľstvo hlavne kvôli eurofondom, ktoré budú rozdeľované oveľa mohutnejšie ako v minulosti a Miroslav Výboh s Vladimírom Maňkom sú ostrieľaní manipulátori pri ovplyvňovaní ich pridel'ovnia.

Ján Počiatek a Róbert Kaliňák tunelujú daňovú správu cez neoprávnené odpočty DPH pomocou nastrčených „nedoktuteľných firiem“ aj v súčasnosti. Len minister vnútra Róbert Kaliňák takto pripravuje každý rok štátny rozpočet zhruba o 10 miliónov Eur. Takéto tunelovanie daňovej správy cez „nedotknuteľné firmy“ ovládané rôznymi „Kaliňákmi alebo Počiatkovcami“ pripravujú štátny rozpočet o stovky miliónov Eur ročne.

Podobné aktivity rozvíja najmä na východnom Slovensku aj predseda parlamentu Pavol Paška ktorý si svoje náročné potreby ešte uspokojuje najmä v oblasti zdravotníctva. Pavla Pašku a ministra financií Petra Kažimíra ale aj ďalších členov vlády preto veľmi potešilo, keď sa nedávno podarilo zabrániť vytvoreniu parlamentnej komisie na zisťovanie, či nie sú finančné skupiny napojené na štátny rozpočet.

Spomínané nekontrolované celoplošné odlievanie obrovského objemu peňazí spôsobuje veľké problémy štátному rozpočtu. Situáciu potrebovala zásadne riešiť už prvá Ficova vláda, keď v čase prichádzajúcej hospodárskej krízy koncom jej volebného obdobia neudržateľne rástol aj deficit štátneho rozpočtu.

Do konca volebného obdobia prvej Ficovej vlády, sa podarilo pripraviť aspoň legislatívnu časť systémového nástroja na plátanie dier v štátnom rozpočte, bez obmedzovania „bočných záujmov najvyšších“ schválením zákona 563/2009 Z.z. nazývajúceho Daňový poriadok. Aby sa aj verejnosc' a opoziční politici postavili na stranu takto „pripravených daňových represii“, bolo potrebné na tento účel pripraviť primeranú mediálnu kampaň.

Nechtiac pritom pomohol strane SMER-SD bývalý minister financií Radičovej vlády Ivan Mikloš, rastúcimi problémami v daňovej správe so zavádzaním nového informačného systému.

SMER-SD využil túto komplikovanú situáciu na pobúrenie verejnosti a aj vtedajších koaličných politikov z Radičovej vlády hroziacim kolasom daňového systému. Hned' po nástupe druhej Ficovej vlády, po politickej výmene všetkých vedúcich pracovníkov v celej daňovej sfére, bolo nové Finančné riaditeľstvo pripravené na systémové uskutočňovanie účelových zmien.

V mene tohto ušlachtilého cieľa vyhlásil nový minister financií Peter Kažimír „Sväťu vojnu“ proti daňovým únikom, pričom nemal na myсли presnasledovanie „nedotknuteľných“ chránencov. Aj opoziční poslanci držali palce novému ministru financií Kažimírovi, pretože sa domnievali, že tento boj bude namierený proti všetkým daňovým podvodníkom.

Ved' ktorý slušný človek nepodporí rád boj proti daňovým únikom, problém však nastáva, ak sa najväčšia časť tohto vznešeného úsilia vo finančnom vyjadrení, zvrhne na systematické poškodzovanie slušných podnikateľov alebo na likvidáciu politicky nepohodlných firiem. Daňový poriadok totiž predĺžil trvanie daňových kontrol na dvojnásobok času bez administratívnych prekážok a ďalšie predĺženie celého daňového konania umožňuje časovo neobmedzené vyrubovacie konanie.

Tieto negatívne legislatívne zásahy, ktoré obsahuje nový Daňový poriadok umožňujú zákonne predĺžiť daňové konanie v jednej veci aj na 1,5 roka, počas ktorého štát zadržiava

podnikateľovi vrátenie DPH. Podnikateľ takto musí nútene finančovať štát. Tvrdenia o nepravdivosti, tohto faktu, podložené zmanipulovanými štatistikami pripravenými na tento účel, sú štandardnými podkladmi pre nepravdivé vyhlásenia ministra Kažimíra o priemerných dĺžkach času trvania daňových konaní.

V prípade účelového negatívneho záveru daňového konania a zaujímavej výške zamietnutej vratky DPH sa po uplynutí 1,5 ročných tăhaní podnikateľov s daňovými orgánmi, môže v prípade odvolania následných súdnych pokračovaní natiahnuť až na 5 rokov. Bez ohľadu či sa jedná o úplne obyčajného alebo politicky nevyhovujúceho podnikateľa, nový Daňový poriadok umožňuje dnes s podporou tohto zákona daňovej mafii beztrestne poškodzovať alebo likvidovať podnikateľov. Súčasne počas súdnych konaní sú účelovo uplatňované opakované daňové kontroly poškodzovanej firmy a v prípade záujmu podnikateľa založiť si novú firmu je „ihned“ uzemnený podmienkou zloženia zábezpeky na DPH vo výške 500.000,- Eur na dobu 12 mesiacov.

Najdôležitejším prinosom Daňového poriadku pre súčasnú vládu je, že vrátenie DPH podnikateľovi pomohol odsunúť až na plecia ďalšej vlády, ak dovtedy umelo poškodzovaná firma neskrachuje.

Arogantný postup voči podnikateľom a aj voči zbedačenému obyvateľstvu pre nekončiacu krízu, prebieha vo všetkých oblastiach s neuveriteľnou silou pripomínajúcou diktátorske režimy. Všetci cítia ako lavínovite rastie pokutovanie firiem inšpekciemi, obyvateľov, vodičov za čokoľvek za čo sa len dá, s následnými nehoráznymi penalizáciami zo Sociálnej poisťovne bez možnosti tieto odpustiť, čiže radšej zlikvidovať, napríklad exekúciami, ako nechat' žiť. Toto drastické zastrašovanie obyvateľstva, aby „držalo hubu“ je jedinou odpoved'ou, akú može poskytnúť neschopná vláda, ktorá nemá pre budúcnosť Slovenska žiadne perspektívne riešenia.

Je to údel populistov, ktorí ked' už nemajú proti komu bojovať, aby boli obdivovaní, obráta sa proti vlastným, lebo riešiť alebo prinášať nové riešenia je pre nich neriešiteľný problém.

Premier Róbert Fico podporil „Kažimírovú svätú vojnu“ voči daňovým únikom pamätným vyhlásením v televízii o „inštruovaní súdcov, ako majú rozhodovať“ o podnikateľoch, podozrivých z daňových únikov.

Aj premiérov spolužiak Jaromír Čižnár, nový generálny prokurátor, sa ihned rozhodol tvrdovo postupovať voči daňovým únikom nepochybne inštruovaním svojich prokurátorov, že súdna moc im bude v tomto smere vychádzať mimoriadne v ústrety. Všetci sme podporovali tieto populárne vyhlásenia, lebo nikto netušil ako sú v skutočnosti myšlené a uplatňované.

Nedávne presadenie plošných previerok súdcov v parlamente, je názornou ukážkou čo čaká neohybných súdcov, ak nebudú plniť požiadavky prokurátorov, hlavne tých, napojených na daňovú mafiu.

Vzťah premiéra k podnikateľom charakterizuje jeho verbálne zdôvodnenie nezníženia DPH o 1%. nebudem toto 1% pchať do gágora obchodníkom...

Všetko zlé, aj nesplnenie vlastných sľubov, je možné slušne bez urážok vysvetliť. Ale s takou urážajúcou nenávist'ou adresovať vyhlásenia cca 300 000 obchodníkom, ktorí zamestnávajú ďalších dôležitých voličov, je neodpustiteľný hazard aj politika začiatočníka.

Nesúhlasíme, aby premiér a predseda strany SMER – SD verejne, bezdôvodne urážal stájisice „, aj našich voličov“ a súčasne kritizoval okresných šéfov strany na pracovnom sneme, za rast ich arogancie voči voličom na okresnej úrovni.

Ani baliček sľubov, oficiálne zverejnený na pracovnom sneme v Bratislave z dielne ministra Kažimíra, neprinesie voličom pred komunálnymi voľbami nič. Ale zrejme o toto ide.

Pravdepodobne premiér rýchlo zabudol, akú odpoved' nám dali voliči na jeho arogantné reakcie pred vol'bou župana Banskobystrického kraja.

Kto vie ako bude tento postup vedenia strany SMER-SD hodnotiť stranícky audit. Alebo sa audit bude dotýkať iba nižších a vedenia SMER-SD nie, pretože je bezchybné ako obyčajne?

Minister vnútra Kaliňák na podporu „svätej vojny proti daňovým únikom“ zaviedol túčné odmeny pre policajtov za ich aktívny represívny postup voči podozrivým podnikateľom a im podobným delikventom.

Osobitnou kategóriou sú firmy určené „na predaj alebo na politický odstrel“, ktoré prešli nástrahami pripravenými daňovou mafiou počas daňových konaní.

U týchto sa vyžaduje vytvárať mimoriadny psychologický nátlak a uplatňovanie vysokej tvrdosti vykonávaných zásahov, za účelom zastrašenia osadenstva poškodzovaných firiem s použitím najhrubšej sily.

Svedčia o tom medializované „nákladné policajné prepady kukláčmi“, pri ktorých je zničené všetko dostupné a sú spôsobované podozrivým maximalne škody na ich majetku.

Na tieto prepady býva objednávaná televízia, za účelom medializácie týchto „bohatierskych“ prepadov, ponižujúcich ľudskú dôstojnosť s bezohľadným ničením majetku podozrivých, u ktorých sa žiadna vina zatiaľ ani nepreukázala.

Tu treba hľadať príčiny rastúcej vzájomnej agresivity ľudí, ale aj ich rastúcej agresivity voči policajtom, predstaviteľom verejnej alebo štátnej moci, znásobenej v kritických okamihoch aj množstvom požitného alkoholu. Aroganté vyhlásenia ministra vnútra Kaliňáka v televízii o normálnosti mylných zásahov kukláčov, alebo policajtov aj na tému streľby na „už smrt“ vystrašených neštastných študentov “ bez náznakov najmenšej ochoty ministra „ospravedlniť sa“ iba zvyšujú odpór verejnosti voči štátnym orgánom.

Preto sa nečudujme, že nám prischla nálepka „policajného štátu s nulovo vymožiteľnosťou práva“, kde mocní a ich kamaráti, môžu naozaj všetko a ostatní nič!

Tragédiou je, že ministrom Kaliňákom odmenami podporovanú zvýšenú aktivitu policajtov, si tito operatívne vylepšili na svoj vlastný, oveľa výhodnejší biznis.

Cez nastrčené osoby ponúkajú poškodzovaným podnikateľom zastavenie trestného stíhania „za úplatok“ najmä v prípadoch, kde hlavným dôkazom je (ne)zákonné rozhodnutie, vydané daňovými kontrolórmi na nátlak mafie.

Požadované úplatky sa podľa veľkosti firmy pohybujú v desiatkach tisíc eur. Niektorí, psychicky vyčerpaní podnikatelia z predchádzajúceho ničivého prenasledovania, pristúpia na túto „policajnú hru“, len aby si zachránili firmu a životnú existenciu svojich zamestnancov. Pokračovanie policajnej hry je potom veľmi jednoduché a cynické. V lepšom prípade policajti „zhrabnú úplatok“ a trestné stíhanie zastavia pre nedostatok dôkazov alebo tak urobia, keď je firma odpredaná objednávateľovi týchto „vyvolaných represií“, ktoré si tento predtým dohodol s daňovou mafiou.

V horšom prípade pre podnikateľa, policajti využijú poskytnutý úplatok ako pokus podnikateľa o podlácanie verejného činiteľa s použitím úplatku ako dôkazu, že trestnú činnosť, z ktorej bol obvinený preukázateľne spáchal. Následne je podnikateľ „spravodlivo odsúdený“ na dlhoročné väzenie, firma ide do krachu a jej zamestnanci na dlažbu. A policajti dostanú ministerskú odmenu. Daňová mafia dokonca takto umožní predhoditiť verejnosti názornú ukážku, ako nekopromisne sa dokáže vysporiadať s podnikateľmi korumpujúcimi a okrádajúcimi štát.

Samozrejme, že sa pritom nezabudne vyzdvihnúť brilantná spolupráca daňových úradníkov, vyšetrovateľov, prokurátorov a našich nekompromisných súdov.

Takéto systematické decimovanie podnikateľov je časovaná bomba, ktorú organizátori daňovej mafie spustili bez toho, aby vedeli kedy a akou silou exploduje. Organizovanie

nezákonnej činnosti členmi vedenia najsilnejšej strany počas dvoch volebných období, zneužívaním štátnych zamestnancov, je vedomé vystavovanie týchto osôb a ich rodín nebezpečenstvu ľažko špecifikateľného rozsahu. Nikto neodhadne rozsah reakcie poškodených a poškodzovaných, keď sa po prežitých alebo prežívaných represiach prestanú brániť „iba zákonným“ spôsobom, pri nulovej vymožiteľnosti práva na Slovensku. Postavili sme sa pred nich ako „vlastník štátnej moci“, ktorý sa rozhadol pomocou daňovej mafie terorizovať svojich občanov s cieľom nezákonne získať osobný prospech, účelovým spôsobením škody na ich majetku a ústavou zaručenej osobnej slobode.

Je to dôsledok chýbajúcich nezávislých kontrolných mechanizmov, ktoré umožňujú politikom a politickým stranám kontrolovať samých seba a rozhodovať o výsledkoch kontroly vlastnej činnosti podľa vlastnej potreby, tváriac sa, že práve toto je demokratické.

Vedľ bez dohody a dohľadu najsilnejších, ktorí súčasne majú v hrsti kontrolné orgány, by nebolo možné rôzny Ficovcom, Maňkovcom, Počiatkovcom alebo Výbohovcom vytvoriť si „spoločnosť s ručením neobmedzeným“, akú dnes všemocná daňová mafia predstavuje.

Bratislavský pracovný snem potvrdil, že personálne zmeny v SMER-SD povedú k pritvrdeniu prenasledovania politických odporcov, dôslednou likvidáciou ich podporovateľov z podnikateľskej sféry, vedúcich k vlastných nezákonnych príjmov pomocou daňovej mafie. Preto je veľmi dôležité tieto nezákonné praktiky okamžite zastaviť. Nezákoná činnosť najvyšších dávno prerástla do ďalšej nadstavby pokračujúceho zneužívania moci aj ľudovou tvorivosťou zmanipulovaného štátneho aparátu, ktorý ju posunul do nekontrolovaného rozsahu. „Ryba smrdí od hlavy“. Azi nikto z tvorcov daňovej mafie nepredpokladal do akých sofistikovaných dôsledkov si rozpracujú podriadení myšlienku svojich šéfov, v zmysle tohto porekadla. Každý z tejto nižšej úrovne zneužívania moci si pravdepodobne predstavuje, že za svoju účasť na nezákonnej činnosti mu súčasní mocní zabezpečia beztrestnosť aj keď už pri moci nebudú. Nikto z nich si neuvedomuje, že v tejto oblasti vždy vládol „kanibalizmus“, keď bez problémov mocní svojho vykonávateľa, ešte v čase keď sú pri moci, predhodia na exemplárne potrestanie svojim represívnym štátnym zložkám. Stav po strate moci vôbec neriešia hlavne preto, že tým dole chýbajú dôkazy o tom, že ich do nezákonnej činnosti nadriadení nutili. Ale každý z aktérov týchto pochybných činností má hranicu svojho „pudu sebazáchovy“ niekde inde, ktorý naši politici u nás doteraz nepotrebovali. Možno preto sa domnievajú, že môžu všetko a aj tak sa im nič nestane. Napríklad Miroslav Výboh si je veľmi dobre vedomý svojho nezákonného konania a vie možno dobre, čo bude nasledovať po zmene vlády. Preto sa na túto nepríjemnú chvíľu dôkladne pripravuje. Veľa investoval do získania štátneho občianstva Monackej republiky. Pre vytváranie dojmu bezúhonosti postupne vycúval Miroslav Výboh zo všetkých svojich firiem, kde figoval ako transparentný vlastník alebo štatutárny orgán. Teraz tieto firmy ovláda cez nastrčené osoby. Mimoriadne úsilie venoval vývozu finančných prostriedkov do zahraničia, ktoré s Róbertom Ficom spoločne „vlastnou hlavou“ zarobili, aby ich zabezpečili pred daňovými orgánmi, keď budú musieť v budúcnosti niekde, hlavne mimo dosahu Slovenska, „užívať zaslúžený odpočinok?“.

Na zakrytie svojej súčasnej nezákonnej činnosti a získanie dojmu diplomatickej imunity, vykonáva Miroslav Výboh na svoje vlastné náklady činnosť honorárneho konzula Monackej republiky na Slovensku. Konzulát Monackej republiky si otvoril Miroslav Výboh a za svoje tento aj prevádzkuje na Gorkého ulici v centre Bratislavu. Tieto tiež poistky „budúcej nepostihnutelnosti“ by mali chrániť Miroslava Výboha a jeho rodinu pred zodpovednosťou za jeho nezákonné aktivity aj v oblasti daňovej mafie, keď na jeho bezpečnosť stratia vplyv Róbert Kaliňák a Róbert Fico.

Ďalšou Výbohovou istotou bude generálny prokurátor Jaromír Čižnár, ktorý by ho mal ešte aj v budúcom volebnom období ubrániť „vlastným telom“ pred políciou a súdmi. Podobne, ako Výbohovi pomohol pred rakúskymi vyšetrovateľmi korupčnej kauzy dodávky „obrnených

pandurov“ pre českú armádu. Generálny prokurátor Jaromír Čižnár dovolil vypočuť rakúskym vyšetrovateľom Miroslava Výbohna na generálnej prokuratúre, aby si ho Rakúšania v prípade vypočúvania v Rakúsku ani náhodou nemohli ponechať vo väzbe.

V prípade zhoršenia osobnej bezpečnostnej situácie sa aj v budúnosti môže Miroslav Výboh stratiť z dosahu slovenskej alebo inej spravodlivosti do sveta, cez Monte Carlo v Monackej republike, kde si za týmto účelom vytvoril potrebné zázemie. Otvorenou však aj v budúnosti zostane poračovanie symbiózy Fico-Výboh, po prípadnom Ficovom, predpokladáme „dramatickom odchode“ z politiky po budúcich volbách.

Róbert Fico nepatrí k osobám schopných s pokorou stráviť stratu moci, ktorá je pre neho dôležitejšia ako všetko ostatné. Ako sa však zachová Miroslav Výboh k Róbertovi Ficovi, ktorý je zvyknutý nepotrebných ľudí hodniť cez palubu zostáva otvorenou otázkou. Pre budúce kroky Miroslava Výboha však peniaze boli a aj budú vždy veľmi silná motivácia!

Každý kto si uvedomí aké zložky štátnej moci sú do činností daňovej mafie zapojené nikdy neuverí, že by sa za vlády Róberta Fica mohla jej činnosť spravodlivo vyšetriť.

Tak ako všetko závažné doteraz aj toto by bolo „zametené pod koberec“ a ešte aj dôkazy činnosti daňovej mafie by boli zlikvidované. Príkladom je aj nedávna „parodická výzva“ premiéra k občanom, aby mu korupciu nahlasovali na telefón, ktorej vyriešenie si v priamom prenose mohol vyskúšať bývalý učiteľ pán Žarnay vo svojej mediálne známej kauze, ktorý sa na premiéra písomne obrátil. Pán premiér odstúpil vec na prešetrenie „vopred inštruovanej polícií“, aby táto prípad odložila. Polícia tak vykonala napriek tomu, že podozrenie pána Žarnaya potvrdil aj nadriadený kontrolný orgán, čo presne ukazuje akú hodnotu má u nás právo alebo sľub premiéra občanom.

Pán premiér však urobil všetko potrebné a „musí“ rešpektovať rozhodnutie polície, ktorú predsa „nemôže“ ovplyvňovať ako súdcov. Pokus pána Žarnaya riešiť plynky peňazí, ktoré má na svedomí politický protežant strany SMER-SD, pripravila pána Žarnaya o zamestnanie, pretože poukázal nesprávnym smerom. Ale každý chápeme demokraciu asi nejak inak.

Ked' nový minister školstva Pellegrini videl premiérov primitívny prešlap, zachraňoval situáciu vyhlásením, že Žarnayovi nejakú prácu nájde. Samozrejme „plynky peniazmi“ nikto nerieši. Na tomto názornom príklade si každý dokáž živo predstaviť, ako by premiér „farizejsky dôsledne“ dal vyšetriť korupciu alebo daňovú mafiu, či iných svojich nedotknuteľných.

Aj nedávny prepad Slovenských elektrární kukláčmi, za účelom zastrašenia talianskeho majoritného vlastníka firmu ENEL, je nešťastným signálom Slovenska zahraničným investorom. Ak chceme takýmto spôsobom „prefackať“ zahraničného investora za to, že sa mu pri kúpe akcií pred 8 rokmi, pre seba podarilo dohodnúť dobré podmienky, je minimálne zvrátené. Alebo sme očakávali, že k nám zahraniční investori prichádzali prerobiť? Alebo je nám ľúto, koľko sa dalo namiesto odpredaja akcií Slovenských elektrární z tejto firmy ešte vytunelovať? Stačí sa pozrieť na hospodárenie Slovenských elektrární do odpredaja akcií a po predaji akcií.

Prejavená arogancia štátu, ktorá evidentne poškodila zahraničného investora, bude pre zahraničných investorov „veľkou výstrahou“, aby obchádzali Slovensko minimálne v čase keď sa bude vo vláde nachádzať strana SMER-SD. Nie je to hanobenie Slovenska pred zahraničnými investormi?

Preto je veľmi dôležité, aby všetci tí členovia SMER-SD, ktorí sa rozhodnú nasledovať náspríklad, zverejňovať informácie o nešvároch, ktoré sa dejú aj v ostatných rezortoch štátnej správy, aby si dôkazy o tejto činnosti odložili na príhodnejší čas, keď budú spravodlivo a najmä spoľahlivo vyšetrené.

V súčasnosti aspoň dosiaheme, že dotknutí manipulátori nezákonných postupov sa budú musieť k postupne zverejňovaným skutočnostiam vyjadrovať, k čomu ich zrejme bude nútiť aj parlament. To ich donúti, aby podávali trestné oznámenia na neznámych páchateľov, aby sa aspoň formálne dištancovali od svojich pochybných praktík. Spustia tak samočistiaci proces, ktorému uverit' bude asi veľmi ťažké, ale daňoví kontrolóri, prokurátori, vyšetrovatelia, sudsia a ďalší štátne úradníci budú mať možnosť ukázať, na ktorej strane zákona vlastne stoja. Aj dnes ešte pracuje v štátnej správe drívá väčšina slušných a odborne zdatných úradníkov nesúhlasiacich s politikou zastrašovania, schopných ihneď úplne nahradíť skorumpovaných prisluhovačov daňovej mafie a jej podobným individuám.

Naši nasledovníci-zverejňovatelia nezákonných činností súčasnej štátnej moci sa stanú kontrolným mechanizmom, ktorý v budúcnosti pomocou dnes zabezpečených dôkazov preukážu, kde súčasné vyšetrovanie nezákonných činností zlyhalo a vytvorilo tak domnenky na jej ďalšie pokračovanie.

Ak si normálni a slušní členovia SMER-SD aspoň dnes neuvedomia, že sme sa stali nástrojom v rukách pár arogantných politikov, tak zastavme ich nezákonnú činnosť, aby nás o 2 roky voliči nehodili s nimi do jedného vreca.

Nehceme skončiť v ďalších parlamentných voľbách tam, kde sa dnes nachádza LS-HZDS! A tiež nehceme, aby v budúcich voľbách zvíťazila naša „len jedna“ strana ďalších populistov, s takmer ústavnou väčšinou.

Toto sú hlavné dôvody, prečo sa obraciame na predsedov opozičných strán s našou výzvou, aby cestou parlamentu začali tvrdo požadovať od členov vlády a premiéra vysvetlenia uvedených skutočností. Za účelom prešetrenia týchto postupne ďalších zverejňovaných skutočností, treba začať realizovať nekompromisné poslanecké prieskumy v príslušných rezortoch.

S ohľadom na súčasné rozloženie politických síl v parlamente, je potrebé na presadenie ozdravných zmien ale aj za účelom zabezpečenia čo najkorektnejšieho hlasovania všetkých poslancov, zaviesť osobné hodnotenie hlasovania každého poslanca, pre potreby ich transparentnej kontroly zo strany voličov.

Nezávislé, nepoliticke hodnotenie parlamentného hlasovania každého poslanca by mohla uskutočňovať napríklad ALIANCIA FAIR PLAY alebo jej podobná nezávislá organizácia, ktorá by postupne mala na tento účel prizvať aj niektorých novinárov a politológov, aby korektnosť hodnotenia bola z pohľadu informačnej potreby voličov čo najpravdivejšia. Hodnotenie osoby poslanca bez ohľadu na jeho politickú príslušnosť bude dôležitým podkladom pre voliča, ktorého poslanca ním preferovanej strany bude voliť preferenčným zakrúžkováním v budúcich voľbách.

Aby si aj poslanci uvedomili, že ich voliči naozaj sledujú už počas tohto volebného obdobia, mohli by byť na internete, ale aj v ostatných médiach zverejňované priebežné výsledky pozitívnosti hlasovania poslancov pri schvaľovaní dobrých zákonov. Pomôže to už v súčasnosti znížiť podporu hlasujúcich poslancov v prospech zlých, nedostatočných alebo demokraciu poškodzujúcich zákonov, dnes schvaľovaných metódou „vztyčeného prsta“ niektorého (ne)zodpovedného spolustraníka.

Nahradíme preto „vztyčený prst“ spolustránka „vztyčeným varovným prstom“ voliča! Tento nový, dôležitý parlamentný kontrolný nástroj voliča pomôže prijímať rozumné aj ústavné zákony, potrebné pre rozvoj a prosperitu Slovenska.

Sme presvedčení, že ak opozícia bude v parlamente navrhovať lepšie riešenia a dobré zákony, budú pri takejto voličskej kontrole za ich prijatie hlasovať aj slušní poslanci SMER-SD. Presne v tom spočíva nezávislé osobné hodnotenie hlasovacích aktivít poslanca, na základe ktorých rozhodne v budúcich voľbách o jeho ďalšej existencii volič.

Mnohí predsedovia politických strán môžu byť po budúcich voľbách nemilo prekvapení, ak voliči poskytnú preferenčné hlasy práve tým kandidátom, ktorí sa vôbec na kandidátku ich strany nebudú nachádzať na čelných pozíciah. Čo sa týka hlasovania, malo by byť vo všetkých oblastiach zavedené, že v personálnych otázkach sa vždy musí uskutočňovať tajné hlasovanie, aby nikto nemohol brať hlasujúceho na zodpovednosť za prípadné budúce zlyhanie zvoleného v jeho budúcej pozícii.

Vo všetkých ostatných prípadoch by sa akákoľvek voľba mala uskutočňovať verejným hlasovaním. Raz a navždy by sa tak vyriešili zbytočné ťahanice okolo volieb do dôležitých funkcií alebo o dôležitých vecných zákonoch.

Podpora parlamentu bude veľmi dôležitá pri zavádzaní ozdravných opatrení do štátnej sféry, najmä z dôvodu potreby presadenia demokratických nástrojov kontroly výkonnej moci, ktorá v súčasných podmienkach hrubo zneužíva svoje postavenie.

Využime na podporu ozdravných krokov za účelom odstránenia zneužívania štátnej moci novozvoleného prezidenta a využime jeho verejný záväzok byť apolitickým preidentom pre všetkých občanov Slovenska.

Prezident, ktorého sme zvolili veľkou väčšinou, môže byť najsilnejšou zárukou pre všetky politické strany a voličov pri zavádzaní novej politickej kultúry nielen do parlamentu ale hlavne do riadenia štátu.

Zverme do právomoci prezidenta riadenie SIS (Slovenskej informačnej služby), NBÚ (Národného bezpečnostného úradu) a NKÚ (Najvyššieho kontolného úradu), aby sme okamžite odpolitizovali dôležité kontrolné nástroje moci, ktoré nesmú byť zneužívané ako nástroj politického nátlaku.

ÚVO (Úrad pre verejné obstarávanie) treba zlúčiť s NKÚ, aby rozhodovanie o regulárnosti verejného obstarávania, nebolo nástrojom v rukách žiadnej politickej moci, ale slúžil účelu na ktorý bol vytvorený.

Súčasne treba zvážiť či aj VSS (Vojenská spravodajská služba) nemá byť posunutá pod právomoc prezidenta, ako najvyššieho veliteľa ozbrojených síl. Vždy bude hroziť, že ak nebudú informačné služby spadať pod prezidenta, budú sa ich snažiť politici zneužiť na svoje ciele, ktoré nemajú nič spoločné s účelom, na ktorý sú vytvorené.

Kontrola spravodajských služieb by mala okrem prezidenta spadať aj pod „výbor“, v ktorom by mala len jedného zástupcu každá parlamentná strana, okrem nezávislých poslancov, ktorí musia byť z tejto kontroly vylúčení. Presunom NBÚ pod prezidentský úrad, okamžite odpolitizujeme menovanie suds, obsadzovanie dôležitých štátnych funkcií, včítane kontroly hospodárskej činnosti štátu a štátnych úradníkov.

V tejto súvislosti je potrebné definitívne oddeliť politické funkcie ministrov a štátnych tajomníkov podliehajúcim politickým zmenám po každých parlamentných voľbách, od riadiacich funkcií odborných, počnúc funkciou generálneho riaditeľa sekcie ministerstva alebo najvyššej v štátnom podniku.

Výber odborných riadiacich pracovníkov od generálneho riaditeľa po určitú úroveň by v celej štátnej správe mal byť uskutočňovaný výberovým konaním, kde by podmienky výberových konaní mal vopred schvaľovať NKÚ ako zásadný účastník výberovej komisie s právom veta voči výberu konkrétneho kandidáta. Hmotnú zodpovednosť na rozhodujúcich funkciách v štátom sektore treba viazať vo výnimočných prípadoch aj na „zhabanie osobného majetku“ osoby zodpovednej za spôsobenú škodu, ktoré bude podliehať do právomoci NKÚ.

Uvedené zásadné riešenia sú základným predpokladom na odstránenie korupcie najhrubšieho zrna v štátom sektore, ktorej obrovský nárast zavinili politické nominácie neodborníkov do riadiacich funkcií v celej štátnej správe.

Tento deštrukčný stav politického zasahovania do odborného riadenia štátnej správy podporovali uplynulých 25 rokov všetky parlamentné politické strany, za účelom úmyselnej podpory korupcie v prospech svojich politických strán.

Zabudnime na tento prístup, ktorý je hanbou minulých aj súčasných politikov pred vlastnými voličmi a zjednajme nápravu, aby nám náš volič mohol začať znova dôverovať.

Poverme prezidenta zriadením špeciálnej zložky NKÚ na nepretržité monitorovanie a odposluch všetkých pracovísk, piestorov, zariadení aj vozidiel a všetkého čo súvisí s výberom daní a ciel FR SR, aby sa zabránilo ich zneužívaniu daňovou mafiou.

Táto špeciálna kontrolná zložka by mala mať právomoc aj neobmedzene kontrolovať silové zložky štátu, armádu, políciu, generálnu prokuratúru ako aj všetky ostatné chľostivé zložky štátu, kde zneužívanie právomoci verejného činiteľa môže významne poškodiť štátne záujmy alebo občanov. Na tento účel by mala mať táto špeciálna zložka NKÚ neobmedzený prístup k informáciám takéhoto charakteru aj od informačných služieb štátu.

Kým nebude zavedený apoliticky riadený systém kontroly majoritných politických záujmov za účelom korektného riadenia štátu, nikdy sa nám nepodarí dostať korupciu a zneužívanie právomoci verejného činiteľa na prijateľnú úroveň.

Žiadna politická sila v krajinе nikdy nedostane taký silný mandát voliča, ako dostáva prezident republiky. Preto treba kontrolnú činnosť nad riadením štátu zveriť bezvýhradne prezidentovi a každý politik, ktorý bude presadzovať inú možnosť alebo názor, myslí v prvom rade na vlastné vrecká a chce Slovensko poškodiť.

V oblasti daňovej je potrebné ihned pozastaviť platnosť tých paragrafov Daňového poriadku, ktoré sú zneužívané daňovou mafiou na poškodzovanie podnikateľov. Je potrebné skratiť trvanie daňových konaní na DPH, ktoré finančne likvidujú exportérov. Ak daňové konanie na DPH neskončí do 3 mesiacov od jeho začatia a predmetom daňového konania je uplatnený nárok na vrátenie DPH, musí Daňový úrad vrátiť kontrolovanému subjektu minimálne 50% uplatneného nároku. Ak daňové konanie neskončí do 6 mesiacov od jeho začatia a Daňový úrad nepodá vo veci trestné oznamenie, musí vrátiť kontrolovanému subjektu zvyšok jeho nároku na vrátenie DPH. To neznamená, že sa daňové konanie musí skončiť, ale liknavosť daňových orgánov nebude zneužívaná na finančné vyčerpávanie kontrolovaných podnikateľov. V prípade, že kontrolovaný podnikateľ uplatní odvolanie voči rozhodnutiu FR SR voči akémukoľvek dodaneniu cestou správneho súdu, môže sa stat' nárok FR SR splatný až po nadobudnutí právoplatnosti rozodnutia takéhoto súdu.

FR SR takto prestane likvidovať podnikateľské subjekty obstavovaním účtov ešte pred právoplatnými rozhodnutiami súdov, ak tieto pred súdnym konaním neodložia vykonateľnosť rozhodnutia FR SR.

Cieľom FR SR by malo byť spravodlivé kontrolovanie podnikateľov a nie predčasne ich likvidovať a ohrozovať ich zamestnancov.

Je potrebné zrušiť skladanie zábezpeky na DPH pre novozakladané firmy. Zákaz založenia firmy je potrebné riešiť cestou súdu, ktorý môže iniciaovať Daňový úrad, ale poškodzovaná strana „podnikateľ“ musí mať možnosť sa pred takýmto krokom spravodlivo brániť.

Súčasný stav, včítanie vedenia diskriminačného zoznamu firiem, s ktorými neboli ani len ukončené súdne spory je postupom uplatňovania „pozície sily daňových orgánov“ ich jednostranným rozhodnutím, veľmi často za účelom poškodenia podnikateľa.

Takýto prístup je najlepším spôsobom, ako vyháňať podnikateľov zo Slovenska, aby platili dane v zahraničí, pretože dokazovanie vývozu zisku do zahraničia je veľmi zložitá a časovo náročná záležitosť bez konca pre daňovú správu ale nie pre Slováka, ako zahraničného podnikateľa.

O námiestkách zaujatosti voči daňovým kontrolórrom nesmú rozhodovať ich priamy nadriadení, ktorí sú väčšinou zodpovední za ich zneužívanie pre účely daňovej mafie. O námiestkách zaujatosti by malo zásadne rozhodovať FR SR s možnosťou namietajúceho sa odvolať aj voči tomuto rozhodnutiu na správny súd.

Musí byť v záujme štátu, aby kontroly boli vykonávané spravodlivými kontrolórmi kvalitne, korektne a rýchlo. Toto v súčasnosti daňová správa ovplyvňovná daňovou mafiou nie je schopná vždy zabezpečiť. Preto je potrebné priať opatrenie, ktorému budú môcť podnikatelia dôverovať. Každá námiestka zaujatosti je dôležitým znamením niečoho nesprávneho, čo musí mimálne FR SR dôkladne prešetriť a vyvodiť príslušnú zodpovednosť, najmä v prípade opakovanych námiestok voči tým istým kontrolórrom.

Súčasné vyhodnocovanie namietaných kontrolórov s vyvodzovaní príslušnej zodpovednosti, bude minimalizovať možnosti zneužívania daňových kontrolórov na potreby daňovej mafie. Naopak sami kontrolóri začnú postupne nazákonné praktiky svojich nadriadených, odmietat, upozorňovať a podávať voči nim stážnosti. V očiach podnikateľov sa až potom vráti dôstojnosť daňovej správy na úroveň, kde by mala patriť. Najvýznamnejšie zníženie kriminality v oblasti DPH zabezpečí systém fakturovania tovarov a služieb vo vnútrostátnom styku bez vzájomného platenia si DPH uvedeného na faktúrach medzi podnikateľmi. Vylúči sa tak platenie DPH firmám, ktoré ich následne štátu neodvedú, bez ohľadu na dôvody takého konania. Podnikateľ by v takomto prípade sám odvádzal DPH priamo štátu alebo by si žiadal prípadnú vratku DPH na základe rýchlo skotrolovaných dokladov, ktoré má k dispozícii. Kontrolovaný podnikateľ by sa tak priamo zodpovedal za zaplatenie DPH štátu. Zniží sa tak časová náročnosť na vykonávanie daňových kontrol a výrazne znížie daňových únikov, ktoré súčasný systém umožňuje. Ani takáta zmena však nezabráni uplatňovaniu neoprávnených nárokov na vrátenie DPH „nedotknuteľným firmám“.

Na výplatu DPH takej firme však podpíše súhlas konkrétny úradník, voči ktorému môže byť vyvodená trestnoprávna zodpovednosť kedykoľvek, aj v neskoršom období. Voči daňovým zmenám sa bude všetkými prostriedkami brániť minister financií Peter Kažimír, ktorému by zmeny zničili falošný mýtus úspechu „svätej vojny“ proti daňovým únikom. Potvrdilo by sa, že tento mýtus je založený na obrovskom balíku DPH zadržiavanej podnikateľom, ktorej vrátenie by už pán minister Kažimír nemohol odsunúť na plecia ďalšej vlády. Naopak v tej chvíli by musel výrazne priškrtiť plynvanie peňazí v celej štátnej správe a muselo by sa zastaviť rozkrádanie či odlievanie peňazí patriacich štátu cez „nedotknuteľné firmy“. A nám ide prene o toto!

Vysokú nezamestnanosť v málo rozvinutých regiónoch Slovenska je potrebné vyriešiť ich principiálnym, rovnomerným a nepretržitým rozvojom.

Vytvorime záväzné zásady smerovania rovoja Slovenska na 20 rokov pomocou parlamentom schválenej „štátnej doktríny“ prehodnocovanej a aktualizovanej raz za 10 rokov. Poverme prezidenta garanciou apolitickej koordinácie prípravy návrhu štátnej doktríny za účasti odbornej verejnosti a parlamentných výborov tak,aby mohla byť schválená v parlamente do konca roka 2015.

Donúťme všetky politické strany, aby svoje budúce volebné programy museli prispôsobovať prioritám štátnej doktríny s dôrazom na tie jej časti, ktoré príslušná strana preferuje.

Volič sa už v budúcich voľbách bude môcť rozhodovať pre tú stranu ktorá sa najviac bude približovať k jeho predstavám o našej budúcnosti.

Zásadnou oblastou štátnej doktríny musí byť trvalé znižovanie štátneho dlhu na 20 ročné obdobie, pričom na obdobie 10 rokov musí obsahovať presné vymedzenie oblastí, na ktoré si smie štát požičať. Napríklad na rozvoj dopravnej infraštruktúry, kde nás Chorvátsko totálne zahanbilo.

Presadíme v parlamente ústavným zákonom povinnosť hospodáriť od roka 2015 s vyrovnaným štátnym rozpočtom. Štátny rozpočet aj tak počíta na strane príjmov s prostriedkami z EÚ, ale uvedomme si, že je najvyšší čas po 25 rokoch prestáť zadlžovať ešte aj deti našich detí.

Len Ficova vláda si doteraz požičala 18 miliárd Eur, to je 3 miliardy Eur ročne. Ďalšie 3 miliardy Eur ročne nám priteká z EÚ.

Ak aj s peniazmi, ktoré nám prídu z EÚ miňame ročne o 27% viac ako vytvoríme ale bez peňazí z EÚ miňame o 54% peňazí ročne viac ako vytvoríme. Je to horšie ako nehorázne plytvanie, ktoré by si žiadny, ani zlý hospodár u seba doma nedovolil.

Štátny rozpočet a ani štátny dlh by nemal byť vnímaný ako niečo čo sa toho kto je práve pri moci, nedotýka. Vedľa dlha spôsobili tí čo tu boli predo mnou a vôbec nevadí, že predo mnou som tu bol aj ja. Prestaňme prosím žiť na vysokej nohe, na ktorú nemáme a nikdy sme nemali. Neskrývajme sa, za deficit štátneho rozpočtu, odvolávajúci sa na percento HDP lebo je to celosvetovo uznávaný podvod nielen politikmi, ktorí nie sú schopní hospodáriť s tým, čo príslušná krajina pre štátny rozpočet vyprodukuje na strane jeho príjmov.

Bohužiaľ drživá väčšina občanov nerozumie deficitu štátneho rozpočtu vo vzťahu k HDP. Možno by to skôr pochopili na príklade pre nich jednoduchšom. Napríklad, že „naše auto sice na 100 km spotrebuje 16 litrov paliva oproti 10 litrom lebo máme na plyne ľahkú nohu, ale nie je to nič lebo jeho 60%-ná ročná nadspotreba je iba 3%-tá kapacity nádrží benzínovej pumpy, na ktorú chodíme tankovať“. A preto si musíme na tých o 60% našej vyššej spotreby každý rok požičať. Zamýšľa sa vôbec niekto, že už súčasných 42 miliárd Eur sa nám nikdy nepodarí vrátiť? Zavedieme preto povinnosť premiéra odvolať každého ministra, ktorého ministerstvo prekročí svoj rozpočet. Štátny rozpočet nesmie byť prekročený v žiadnom kvartáli ktoréhokoľvek volebného roka na strane výdavkov. Zaviažme prezidenta okamžite odvolať premiéra a celú vládu v prípade prekročenia štátneho rozpočtu na strane výdavkov a vymenovať do ďalších volieb vládu úradnícku. Prvou povinnosťou po odvolaní vlády musí byť okamžité prešetrenie miery zavinenia nehospodárneho plytvania zo strany ministrov a koaličných politických strán nezodpovednej vlády. Pri preukázaní nezákonného plytvania je potrebné podľa príslušnej miery zavinena pristúpiť aj k zhrabaniu majetku politických strán, včítane zhabania osobného majetku príslušných ministrov a štátnych tajomníkov. Nezodpovední politici, ani zlodeji nepatria do vlády! Všetci, teda aj politici musia niesť zodpovednosť za svoje činy.

Každá politická strana by mala mať iba jeden účet vedený v štátnej pokladnici. Parlamentné strany by mali mať hlavný príjem zo štátneho rozpočtu, vyplývajúci z počtu získaných poslaneckých kresiel vo voľbách. Prísun finančných prostriedkov na účty parlamentných politických strán by mal pritekať za každý ukončený kalendárny mesiac poslanca v parlamente vždy mesačne, napríklad vo výške 20 000,- Eur/mesiac na každého poslanca. Je to sice 3x viac ako v súčasnosti, ale zabezpečí to pre príslušnú stranu plynulý, trvalý prísun dostatku peňazí, ab nemuseli tieto pre stranu podvodne získavať. Jednorázový príjem strán zo štátneho rozpočtu treba zastaviť. Ani prípadný odchod poslanca medzi nezávislých nemôže o mesačný príjem stranu za jeho parlamentné kreslo pripraviť.

Žiadna firma by nemala žiadnej politickej strane prispieť finančne ani naturálne na jej činnosť, pretože to okamžite evokuje podozrenie na zvýhodňovanie prispievateľa. Umožniť treba jediný spôsob príspevku firmy pre stranu, ak súčasne v rovnakej výške bez úľavy na dani odvedie takúto sumu cez daňový úrad do štátneho rozpočtu. Štátna pokladnica bude mať povinnosť hlásiť takýto príjem strany na NKÚ, ktorý bude kontrolovať, aby príslušná firma ani s ňou majetkovo prepojené firmy nesmeli byť účastníkom dodávok pre štátnu sféru ani ako subdodávateľ inej firmy.

Fyzické osoby môžu poskytovať politickým stranám príspevky bez obmedzenia. Štátnej pokladnici by mala poinnosť nahlasovať zoznam takýchto osôb NKÚ a daňovým orgánom, za účelom prípadnej kontroly legálnosti získania takýchto prostriedkov.

Z akéhokoľvek zahraničného príjmu, ktorý by prišiel na účet strany by automaticky Štátnej pokladnici 50% z takejto čiastky zadržala a urobila príslušné hlásenia NKÚ a daňovým orgánom, aby následne so súhlasom príslušnej strany tieto odviedla daňovému úradu ako príjem za sponsoring od právnickej osoby.

Hmotná zodpovednosť za stranicke prostriedky musí byť uzatvorená písomne na úrovni zmluvy minimálne dvomi stranikmi, ktorí budú ručiť za ich korektné nakladanie svojím osobným majetkom. Jednou z týchto osôb musí byť aktuálny predseda strany.

Mimoparlamentná strana by mala mať účet založený v Štátnej pokladnici minimálne 12 mesiacov pred voľbami. V prípade jej neskoršieho založenia, musí splniť podmienku založenia účtu najneskôr do 30 dní od zaregistrovania strany, inak sa môže zúčastniť až na ďalších parlamentných voľbách.

NKÚ by mal mať povinnosť vykonáť dôkladnú kontrolu a vyvodiť prísne dôsledky pokutou v minimálnej výške zisteného neoprávneného využívania majetku, tovaru, služby alebo reklamy, zaplatenej z iného zdroja ako z účtu strany v štátnej pokladnici. Ani právnická ani fyzická osoba nesmie použiť na príspevok stranám peniaze získané pôžičkou, pričom fyzické osoby nesmú mať ani žiadny nedoplatok na splátkach osobných pôžičiek, hypoték a pod. V prípade osobnej dlžoby fyzickej osoby, musí NKÚ ešte pred úhradou pokuty príslušnej strane, zablokované stranicke peniaze prednostne použiť na úhradu nedoplatkov fyzickej osoby na splátkach úverov až do výšky poskytnutého príspevku strane, ktorý by táto mohla inak využívať na svoje potreby.

Každý politik si musí uvedomiť, že politika je poslanie a nie „koryto“ na tunelovanie štátneho rozpočtu. A to poslanie je služba občanom, ktorú ak vykonáva efektívne a korektnie, mala by mu poskytnúť okrem váženosťi a dôstojnosti aj slušné živobitie.

Cieľom tejto výzvy je poukázať na časť nešvárov a nezákonnosti, vzniknutých pretvrvávajúcich a v súčasnosti silnejúcich, ktoré sprevádzajú obidve Ficove vlády.

Nesúhlasíme s týmto spôsobom vládnutia ani s trendom akým sa vyvíja, preto budeme aj v budúcnosti na tieto nezákonné pozície upozorňovať.

Súčasne sme ponúkli spôsob, ako je možné týmto nešvárom zabrániť a navrhli sme riešenia, ktoré zabrania takémuto bezprecedentnému zneužívaniu moci, poškodzujúcemu občanov Slovenska.

Spoliehane sa, že aspoň tie opozičné strany čo s takýmto zneužívаниím moci nesúhlasia, budú mať dostatok odvahy postaviť sa v parlamente voči dnešnému vývoju. Už nechceme podlahnúť politikom bez riešení, ktorí budú falošne tvrdiť, že naše návrhy sú neštandardné, pretože sa vo vyspelých demokraciách nenachádzajú.

Slovensko sa dostalo bezbrehým drancovaním, podporovaným politikmi do zúfalej situácie, v akej sa možno tie „podľa nich štandardné demokracie“ nenachádzajú alebo svoju situáciu vôbec nechcú riešiť.

Nič nám preto nemôže brániť, aby sme sa my stali lídrom v uskutočnovaní ozdravných opatrení a oni nech sa od nás učia. Voliči v búdúcich voľbách určite odmenia každého podľa zásluh. Niekoho si budú pamätať a na niektorých úplne zabudnú.

Nespokojní členovia
Strany SMER - SD